

**Skarga wniesiona w dniu 20 października 2009 r. —
Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice
Finlandii**

(Sprawa C-405/09)

(2009/C 312/40)

Język postępowania: fiński

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele:
A. Caeiros i M. Huttunen, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Finlandii

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że Republika Finlandii nie wywiązała się z obowiązków ciążących na niej na podstawie rozporządzenia Rady (EWG, Euratom) nr 1552/89⁽¹⁾, art. 2, art. 6 oraz art. 9 — 11 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1150/2000⁽²⁾, a także art. 220 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92⁽³⁾, ze względu na stosowanie przez władze fińskie praktyki administracyjnej zgodnie z którą ustalenie środków własnych Wspólnoty zostaje ma miejsce dopiero po przyznaniu dłużnikowi terminu 14 dni na przedstawienie swych uwag. Władze fińskie nie przestrzegają więc w odniesieniu do retrospektywnego pokrycia należności celnych terminów ustalonych dla księgowania środków własnych, co skutkuje opóźnieniem w przekazywaniu tych środków własnych Wspólnocie;

— obciążenie Republiki Finlandii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

- 1) Komisja wniosła przeciwko Republice Finlandii skargę w przedmiocie przestrzegania przepisów rozporządzeń dotyczących środków własnych Wspólnoty (rozporządzenie Rady [EWG, Euratom] nr 1552/89, art. 2, art. 6 oraz art. 9 — 11 rozporządzenia Rady [WE, Euratom] nr 1150/2002, oraz art. 220 rozporządzenia Rady [EWG] nr 2913/92). Sporną jest tu w istocie kwestia, w którym momencie ustalone retrospektywnie przez władze celne należności celne powinny zostać wpisane na rachunek środków własnych Wspólnoty, czyli, innymi słowy, w którym momencie Wspólnota może dysponować środkami przekazanymi przez państwo członkowskie.
- 2) Komisja stoi na stanowisku, iż Finlandia narusza rozporządzenia dotyczące środków własnych oraz wspólnotowy kodeks celny w odniesieniu do retrospektywnego pokrycia należności celnych ze względu na przyznanie dłużnikowi, przed wydaniem ostatecznej decyzji o pokryciu, terminu 14 dni na przedstawienie przezeń swych uwag. Ze względu na zastosowanie tej procedury wysłuchania dłużnika ma

miejsce opóźnienie wpisania na rachunek środków własnych Wspólnoty.

- (¹) Rozporządzenie Rady (EWG, Euratom) nr 1552/89 z dnia 29 maja 1989 r. wykonujące decyzję 88/376/EWG, Euratom w sprawie systemu środków własnych Wspólnot, Dz.U. L 155, s. 1.
- (²) Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1150/2000 z dnia 22 maja 2000 r. wykonujące decyzję 94/728/WE, Euratom w sprawie systemu środków własnych Wspólnot, Dz.U. L 130, s. 1.
- (³) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Celny, Dz.U. L 302, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym
złożony przez Hoge Raad der Nederlanden w dniu 21
października 2009 r. — Realchemie Nederland BV
przeciwko Bayer CropScience AG**

(Sprawa C-406/09)

(2009/C 312/41)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Realchemie Nederland BV

Strona pozwana: Bayer CropScience AG

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy pojęcie „spraw cywilnych i handlowych” zawarte w art. 1 rozporządzenia Bruksela I⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że ma ono również zastosowanie do uznania i wykonania orzeczenia obejmującego zasądzenie kary porządkowej na podstawie § 890 niemieckiego kodeksu postępowania cywilnego (Zivilprozessordnung)?
- 2) Czy art. 14 dyrektywy w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej należy interpretować w ten sposób, że przepis ten ma również zastosowanie do postępowania w sprawie wykonania [orzeczenia], które to postępowanie dotyczy:
  - (i) wydanego w innym państwie członkowskim orzeczenia w przedmiocie naruszenia praw własności intelektualnej,
  - (ii) wydanego w innym państwie członkowskim orzeczenia, na mocy którego nałożono karę porządkową lub grzywnę w celu przymuszenia w związku z niezastosowaniem się do zakazu naruszania prawa własności intelektualnej,

(iii) wydanych w innym państwie członkowskim orzeczeń w sprawie określenia kosztów, opartych na orzeczeniach wskazanych w pkt (i) i (ii)?

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. 2001 L 12, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal de grande instance de Nanterre (France) w dniu 28 października 2009 r. w sprawach Tereos przeciwko Directeur général des douanes et droits indirects, Receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers — Vermandoise Industries SA przeciwko Directeur général des douanes et droits indirects, Receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers — Sucreries de Toury et Usines annexes SA przeciwko Directeur général des douanes et droits indirects, Receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers — Roquette Frères SA przeciwko Directeur général des douanes et droits indirects, Receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers — Sucreries & Distilleries de Souppes-Ouvré Fils SA przeciwko Directeur général des douanes et droits indirects, Receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers — Cristal Union, następcą prawny Sucreries et Raffineries d'Erstein oraz Sucrerie de Bourgogne przeciwko Directeur général des douanes et droits indirects, Receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers — Lesaffre Frères SA przeciwko Directeur général des douanes et droits indirects, Receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers — Sucrerie Bourdon przeciwko Directeur général des douanes et droits indirects, Receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers — SAFBA Fontaine-le-Dun SA przeciwko Directeur général des douanes et droits indirects, Receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers — Sucreries du Marquenterre przeciwko Directeur général des douanes et droits indirects, Receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers

(Sprawa C-411/09)

(Sprawa C-412/09)

(Sprawa C-413/09)

(Sprawa C-414/09)

(Sprawa C-415/09)

(Sprawa C-416/09)

(Sprawa C-417/09)

(Sprawa C-418/09)

(Sprawa C-419/09)

(Sprawa C-420/09)

(2009/C 312/42)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Tribunal de grande instance de Nanterre (France)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strony skarżące: Tereos (C-411/09), Vermandoise Industries SA (C-412/09), Sucreries de Toury et Usines annexes SA (C-413/09), Roquette Frères SA (C-414/09), Sucreries & Distilleries de Souppes-Ouvré Fils SA (C-415/09), Cristal Union, następcą prawny Sucreries et Raffineries d'Erstein oraz Sucrerie de Bourgogne (C-416/09), Lesaffre Frères SA (C-417/09), Sucrerie Bourdon (C-418/09), SAFBA Fontaine-le-Dun SA (C-419/09), Sucreries du Marquenterre (C-420/09)

Strony pozwane: Directeur général des douanes et droits indirects, Receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers

Pytanie prejudycjalne

Czy rozporządzenie nr 164/2007 (¹) jest nieważne w świetle art. 15 rozporządzenia Rady 1260/2001 (²) w zakresie, w jakim ustala opłatę produkcyjną dla cukru obliczaną na podstawie średniej straty przypadającej na wywiezioną tonę, która nie uwzględnia ilości wywiezionych bez refundacji, chociaż ilości te są wliczone w ilość całkowitą przyjętą do obliczenia całkowitej straty, którą należy pokryć?

(¹) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 164/2007 z dnia 19 lutego 2007 r. ustalające wysokość opłat produkcyjnych dla sektora cukru na rok gospodarczy 2005/2006 (Dz.U. L 51, s. 17).

(²) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1260/2001 z dnia 19 czerwca 2001 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru (Dz.U. L 178, s. 1).